

Skyvrit Academy Copyrights

Skyvrit Academy website ("Skyvrit Academy Wings" Included) is subject to protection under copyrights, trademarks and/or other intellectual property rights owned, controlled or licensed by Skyvrit Academy. These rights are protected by common law, state laws, and Israel and international laws. Skyvrit Academy expressly reserves all rights, titles, and interests in and to **all copyrights**, trade names, logos, patents, links and other intellectual property and proprietary rights in and to the Site (Skyvrit.com), including but not limited to any images, photographs, animations, video, audio, music, text, and "applets"; the overall "look and feel", processes, software, technology, and other materials and users personal information ("WINGS" included) which appear on this Site, ; and the business processes used to market products and services. You agree that your rights are limited to those granted herein, and you will not acquire any rights except as expressly set forth in this Agreement. You may NOT use any of the mentioned above for any commercial use or any other use for that matter except for personal use as part of the Skyvrit Academy service Terms Of Use. You may NOT publish, post, share any of the Skyvrit Academy's final product's links, (Descriptions links are not included).

SKYWRIT ACADEMY

A black and white photograph showing a perspective view of a railway track leading towards a large, multi-story building with a prominent central tower. The scene is slightly blurred, suggesting a long-distance shot or a focus on the text overlaid on the image.

מר. היינץ

Mr. Heinz

"...תקווה אחרונה לבריחה הגדולה..."

מר. היינץ

כשהתחילה המלחמה זלדה והיינץ, השכנים שלנו, תמיד דאגו לומר לנו שהכל יהיה בסדר. "בסדר?" שאלתי, "איך אפשר לומר דבר כזה?" הם פשוט הנהנו בראשם וניסו להרגיע אותי.

בקושי הצלחתי להירדם בלילה, לא הפסקתי לדאוג, לחשוב על מה יקרה איתי, מה יקרה למשפחה היקרה שלי. בבוקר התעוררתי לצעקות תושבי השכונה, "יהודים החוצה!" שמעתי את חלון חדרו של אבי נשבר.

רצתי במהירות כדי לוודא שהוא בסדר ולא קרה לו כלום. "הוא בסדר" אמרה אמא. "הוא קם מהמיטה מספר דקות לפני שהאבן ניפצה את זגוגית החלון".

זלדה ומר היינץ מייד הגיעו לבית שלנו כדי לבדוק שהכל בסדר. כשעברתי ליד הסלון ראיתי המון מזוודות מונחות על הרצפה, "אבא אנחנו נוסעים לאנשהו?" שאלתי. אבא שלי אדם גבוה מאוד, הוא כיפף את ברכו ואמר לי "אני מאוד מקווה בני, אלחם עבור המשפחה הזו".

אני חייב להודות שלא הבנתי מיד למה הוא מתכוון.

אבא שלי היה מורה בגרמניה, עכשיו הוא בבית ללא תעסוקה, יהודים לא יכולים לעבוד כמורים בגרמניה הנאצית. התפללתי שנצא מהמצב הזה, אמא שלי בהריון דבר המקשה יותר על המצב הקיים. כאשר חלפתי על פני המטבח, ראיתי את מר היינץ ואבא שלי מדברים.

"מר היינץ אדם אמיץ מאוד", חשבתי לעצמי. "אם יתפסו אותו עוזר ליהודי הוא עלול להיות בסכנת חיים." "התבוננתי בשניהם דקות ארוכות, לפתע ראיתי את אבי מחייך. "מה קרה אבא?" שאלתי בקול רם מצדו השני של החדר. איני יכול להסביר זאת אך לראשונה מזה הרבה זמן שהייתה לי הרגשה טובה ולא יכולתי לעצור עצמי מלחייך. "אנחנו עוזבים בן" הוא אמר לי, "מר היינץ בדיוק הודיע לי שהויזות לארצות הברית אושרו!"

אני לא חושב שאני יכול לתאר את ההרגשה אותה חוויתי באותו זמן.

אני כמעט מרגיש אשם, חושב על אלו שפעם חיכו גם הם להזדמנות לצאת, ולא הייתה להם האפשרות לעשות זאת. "אבא אני חושב שלתינוק שיילד ראוי שנקרא בשם היינץ, השם הזה מבשר טוב עבורנו בנוסף הוא בישר לו את בשורת החיים".